

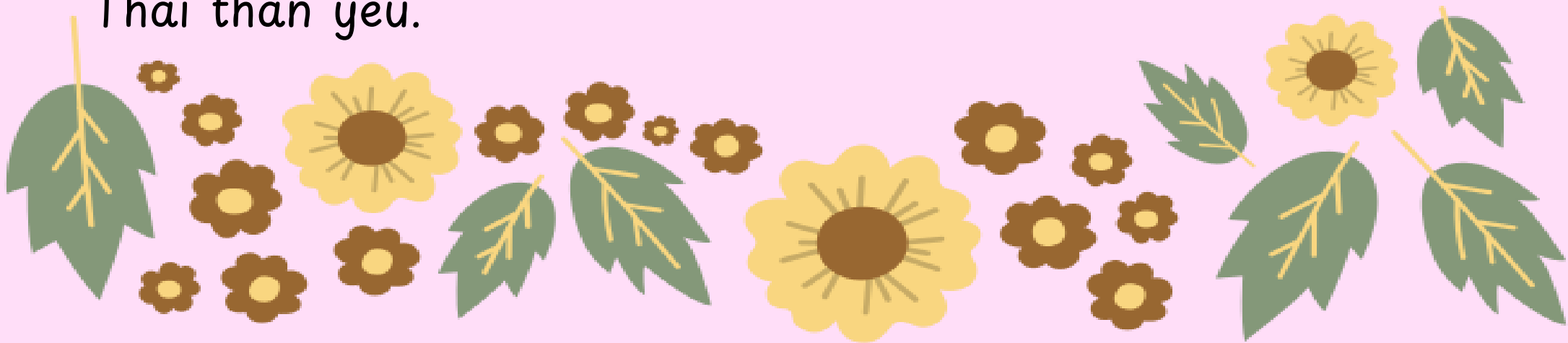
KỶ NIỆM SÂU SẮC VỀ CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG TH ĐỒNG THÁI

EM MAI NGỌC ĐĂNG KHOA
LỚP 1A1

Thời gian, đôi khi, cứ thế trôi qua nhanh như một cơn gió thoảng, nhưng những ký ức về mái trường yêu dấu và những lời cô dạy dỗ vẫn luôn in sâu trong trái tim em. Mỗi buổi sáng, tiếng chim hót líu lo, hòa cùng tiếng cười nói rộn ràng em lại nhanh chân đến trường cùng bạn bè. Và mỗi lần nhớ lại, kỷ niệm ấy lại rõ ràng, tươi mới như những ngày đầu tiên em đặt chân đến ngôi trường Tiểu học Đồng Thái thân yêu.

Ngôi trường ấy không chỉ đơn thuần là nơi em đến để học tập, mà còn là mái nhà thứ hai, nơi ấy em tìm thấy sự an ủi, sự dịu dặt và tình cảm ấm áp từ những người mẹ hiền thân thương.

Một trong những kỷ niệm đáng nhớ nhất đối với em chính là ngày “Cả trường yêu thương chào đón các em vào lớp 1”. Buổi sáng hôm đó em còn nhớ mãi, em bước chân vào trường mà trong lòng còn bấn khoăn, trăn trở mãi, vì chưa muốn rời xa ngôi trường mầm non . Khi em bước chân vào cổng trường, hình ảnh đầu tiên hiện lên trong đầu là ngôi trường với những dãy phòng học khang trang và sân trường rộng lớn.

Ai nhớ hông?

Em vẫn nhớ như in cảm giác hồi hộp khi lần đầu tiên đứng trước cánh cổng trường, lòng đầy mong chờ và lo lắng. Những ngày đầu tiên, em thường bị lạc giữa đám đông học sinh. Nhưng rồi, nhờ sự giúp đỡ của cô, em đã nhanh chóng làm quen và tìm được chỗ đứng cho mình trong lớp. Một hình ảnh em sẽ ghi dấu mãi, đó là cô đã nắm chặt tay em, trao cho em những động lực, sự âu yếm, yêu thương ấm áp bằng một chiếc chong chóng đầy sắc màu, chiếc chong chóng "thần kỳ" đó đã giúp em bỏ qua mọi tự ti, là động lực giúp em mạnh mẽ, can đảm hơn khi bước chân vào lớp 1.

Không phải ai khác đó chính là người mẹ thứ 2 của em: Cô Cao Thị Thanh Huyền - Cô với nụ cười dịu dàng và ánh mắt ấm áp đã xua tan nỗi lo lắng của những đứa trẻ lần đầu xa nhà. Cô không chỉ dạy chúng em chữ cái, ghép vần, tính toán với những con số, mà còn dạy chúng em cách sống, cách yêu thương và sẻ chia với mọi người.

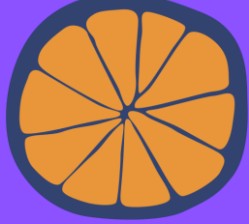

Trong tuần làm quen, em đã khóc vì không viết được chữ. Cô đến bên em dịu dàng vỗ về vừa bắt tay em viết vừa nói: "Không sao cả, con hãy cố gắng hơn nữa. Cô tin con sẽ làm được, con là một chàng trai mạnh mẽ mà". Lời động viên ấy đã trở thành động lực giúp em vượt qua nỗi sợ hãi, làm quen với việc học tập và yêu thích các môn học ở trường. Em cảm ơn cô vì tất cả tình cảm mà cô dành cho em tại ngôi nhà chung 1A1 - Trường Tiểu học Đồng Thái thân yêu.

Ngoài những hoạt động vui vẻ, dưới mái trường thân yêu cũng là nơi em học được rất nhiều bài học quý giá từ cô. Cô đã giúp chúng em hiểu sâu sắc hơn về giá trị của tình cảm gia đình và những hy sinh thầm lặng của cha mẹ qua các giờ học Đạo đức. Những giờ học như vậy đã mở ra cho em một thế giới mới, nơi mà em không chỉ học kiến thức mà còn học cách chia sẻ, cách yêu thương đến mọi người.

Thank
you!

Thời gian trôi qua, mỗi ngày nào em còn e thẹn bước chân vào cổng trường cấp 1, bây giờ đã sắp hết kỳ 1 của năm học rồi. Mái trường không chỉ là nơi để học tập, mà còn là nơi lưu giữ những kỷ niệm đẹp, những bài học quý giá về cuộc sống.

Cuối cùng em xin chúc cho tất cả các cô luôn có thật nhiều sức khỏe, niềm vui thật lớn, và càng ngày càng có nhiều cống hiến cho nền giáo dục nước nhà lớn mạnh.

ĐĂNG KHOA
Team Cô Huyền